

AZ ESZES NAGYMAMA

Szávai Géza humoros fordulatokban bővelkedő, vidám könyve nem csupán a gyerek érzelmeire, hanem az értelmére, fogékony intelligenciájára alapoz, amikor meghökkentő történetekben, mesékben az emberi gondolkodás drámai helyzeteibe vezet – eszes! – kis olvasóit. A sokat hallott, és alig átgondolt jelszavak – mint egyenlőség, testvériség, szabadság – is feltöltődnek tartalommal. És megelevenedik egy sok évszázados „mesélő hagyomány”.

Talányos, vidám, okos és nagyotmondó szereplői a mai gyerekek világában is otthonosan mozognak, hiszen a gondolkodás időtlen – és mindig időszerű az „bevetése”...

„Te ne volnál eszes gyerek?!“
Hidd el, az vagy!
Tanúsítani fogják ennek
a könyvnek a szereplői is,
a kis Anna, Király Gyurka,
Háry Janika, Münchausen
báró, Naszreddin hodzsa,
Jeromos, a számár,
és a többiek is mind...

Háry Janika nagyon szerette a nagymamáját. Dicsekedett is vele:

- A nagymama óriás volt.
- Nem hiszem – mondta a kis Anna. –

Mert akkor te is óriás volnál... Legalábbis egy kicsikét.

Király Gyurka, aki azzal szokott dicsekedni, hogy jól tud számolni, azt kérdezte:

– És mondd, János, hány kilós volt a nagymamád? Mert aki óriás, az nagyon sok kilós ám!

Háry Janikának eszében jutott, hogy Gyurka csak százig tud számolni. Ezért azt mondta:

- A nagymamám 109 kilós volt, amikor elrabolta a hétfejű sárkány.
- Miért rabolta el? – ijedezett a kis Anna.

– Hát azért – mondta büszkén Háry Janika –, mert a nagymamám nemcsak óriás volt, hanem szép is! És a sárkány el akarta venni feleségül. Hát ezért rabolta el.

Király Gyurka kicsit gondolkodott, és azt kérdezte, szerinte nagyon okosan:

– Egy óriás nagymama miért félt volna férjhez menni egy hétfejű sárkányhoz?

Háry Janika szinte megsértődött, és azt mondta:

napirenden

– Az óriás nagymamám nem félt senkitől. De még egy ilyen erős hétfejű sárkányhoz sem volt hajlandó férjhez menni, mert inkább rám akart vigyázni.

És büszkén bizonygatta Hány Janika:

– Az óriás és szép nagymamám jobban szeretett rám vigyázni, mint férjhez menni.

De erre már a kis Anna is azt mondta:

– Nem hiszem.

Hány Janika nem sértődött meg, hanem nyugodtan magyarázta:

– Nem csodálkozom rajtad, Anna, mert te még kicsi vagy. Akkor is kicsi voltál. Az óriás nagymamám pedig nem csak rám, hanem rád is vigyázott, amikor jött a sárkány, és mindhármunkat elrabolt: a nagymamát is, engem is, Annát is...

Király Gyurka és a kis Anna izgatottan kérdezte:

– És akkor mi történt?

Az eszes nagymama

– Hát ha elraboltak, akkor nyilvánvaló, hogy fogságba esünk – mesélte tovább Hány Janika. – De az én óriás nagymamám a fogságban is tovább vigyázott rám és Annára. Nem ment férjhez a sárkányhoz. Csakis ránk vigyázott.

– Nem emlékszem, de köszönöm, tényleg – szipogta hálásan a kis Anna.

– Kicsi voltál, Anna. És még most is kicsi vagy, nem emlékezhetsz – mondta Hány Janika. – Én viszont nagyon emlékszem, a nagymama azt mondta, a világon a legjobban azt szeretné, ha szabadok lehetnénk. Mint a gondolat.

*

A hétfejű sárkány egy hatalmas szikla tetején tartotta fogságban őket. A fennsíkot mély szakadék vette körül. Egyetlen szűk pallón lehetett elhagyni a sziklát, de az csak 125 kilót bírt meg. Ha valaki súlyosabb volt 125 kilónál, leszakad alatta a palló, és ő behull a szakadékba.

– De a nagymamád csak 109 kilós volt – szólt közbe Király Gyurka. – Kiszabadulhatott volna!

Hány Janika szomorúan legyintett:

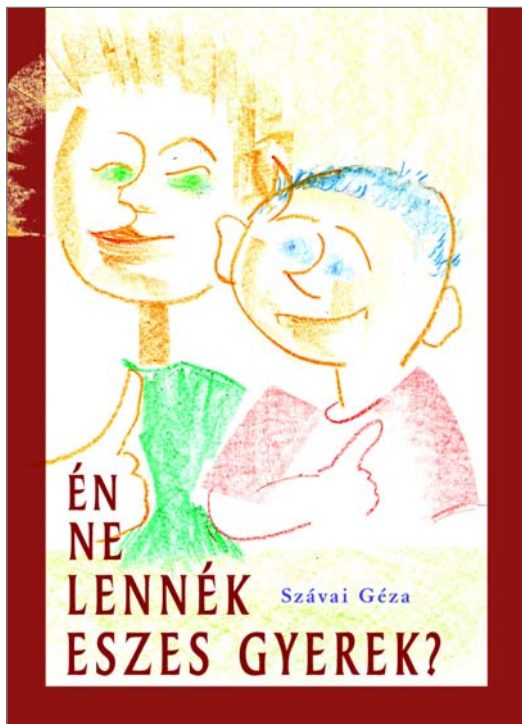
– Ugyanezt mondta a sárkány is a nagymamának: „Szabad vagy. Mersz, alattad nem szakad le a palló!”

De Hány Janika óriás nagymamája nem csak szép volt, hanem jólelkű is. A gyerekek nélkül, Hány Janika és Anna nélkül nem indult neki a pallónak. Amelyen csak egyetlen egyszer lehetett átmenni.

– Hát én sokat számoltam és gondolkodtam – mondta Hány Janika –, mert én nem csak százig tudok számolni! De hiába gondolkodtam, a gondolataimtól nem lettünk szabadok.

Hány Jani kiszámolta, hogy a 125 kilót elbíró pallón egyedül átmehetne a 109 kilós nagymama. De ő mindkét gyereket, Hány Janikát is, Annát is magával akarja vinni, nélkülük nem indul el.

– Anna akkor 10 kilót nyomott, én pedig már 15 kilós nagy gyerek voltam – mesélte Hány Janika.

ISBN: 978-963-89541-0-7; Ára: 1890 Ft

A kis Anna hirtelen megijedt:

– Hát akkor ti kettesben elmehettetek volna. Ha a nagymama 109 kilós, te meg 15 kilós, akkor ez együtt csak 124 kiló. És kevesebb, mint 125 kiló, amennyit a palló elbír.

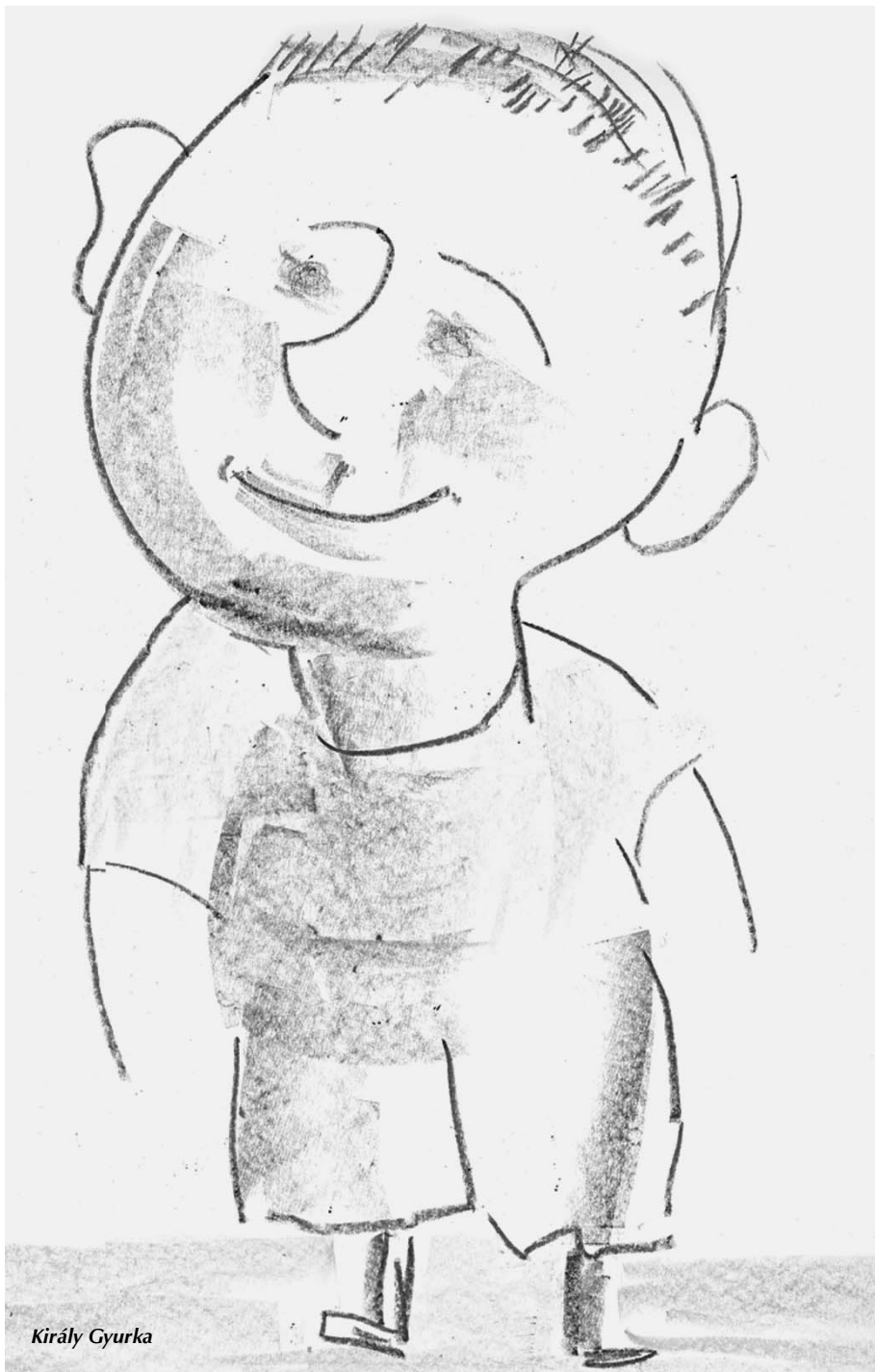
Háry Janika elárulta:

– Ezt én is kiszámoltam... Azt is, hogy a nagymama 109 kilós, te pedig, Anna, 10 kilós. Ketten együtt csak 119 kilót nyomtatok, tehát nyugodtan átmehettetek volna a 125 kilót elbíró pallón.

De a nagymama azt mondta: „Mindkettőtökre vigyázok. Egyiket sem hagyom itt. Számomra egyenlőek vagytok.”

– Pedig én akkor is 5 kilóval nagyobb voltam, mint Anna – dicsekedett Háry Janika. – De a nagymama egyenlőségben tartott minket.

Azt is mondta az óriás, szép és jólelkű nagymama, hogy Háry Janiká-

Király Gyurka

Háry Janika

nak és a kis Annának úgy kell érezniük és számolniuk, mintha testvérek lennének.

– A nagymama egyenlőségben tartott minket, pedig én 5 kilóval több voltam Annánál – mesélte Háry Janika. – És a nagymama testvériségben tartott minket, pedig nem is vagyunk testvérek.

De az óriás, szép és jólelkű nagymama a szabadságot is nagyon akarta. És mivel nagyon okos volt, kitűnően számolt, hát azt is kiszámolta, miékként lehetnek mindhárman szabadok.

Egyik kezére ültette Háry Janikát, másik kezére ültette a kis Annát.

Ha így lépett volna a 125 kilót elbíró pallóra, az menten leszakad, mert hárman együtt 134 kilót nyomtak.

De a nagymama amint a pallóhoz ért, feldobta a levegőbe a kis Annát, és előre lépett.

Tehát a pallót ekkor csupán a nagymama és a Háry Janika súlya nyomta.

Abban a pillanatban, amikor a levegőbe dobott kis Anna visszaérkezett a nagymama kezére, feldobta másik kezéről a levegőbe Háry Janikát, és előre lépett.

A pallót ekkor csak a nagymama és a kis Anna súlya nyomta...

Úgy lépdelt át a pallón az óriás, szép, jólelkű és okos nagymama, hogy az egyik gyerek mindig a levegőben volt, nem a pallón. A pallót mindig csak a nagymama és az egyik gyerek súlya nyomta.

– Éljen a szabadság – kiáltotta az óriás, szép, jólelkű és eszes nagymama.

– Aki számolni tud, az szabad! – mondta büszkén Király Gyurka, és óvatosan kémlelte Háry Janikát meg a kis Annát, hogy vajon látják-e rajta, hogy ő azért még nem igazán szabad... De a másik kettő is ugyanerre gondolt, így aztán vidám testvériségben és egyenlőségben gondolták tovább a szabadságot.